

9

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de bepalingen betreffende verbeurdverklaring en inbeslagneming dienen te worden herzien;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

In het Wetboek van Strafrecht worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 9, eerste lid, onder *b*, 3°, wordt in plaats van „voorwerpen” gelezen: „voorwerpen en vorderingen”.

B. Artikel 33 wordt gelezen als volgt:

„De straf van verbeurdverklaring kan worden opgelegd bij oplegging van een hoofdstraf en bij toepassing van een der artikelen 38 en 39.

Zij kan ook worden opgelegd in plaats van hoofdstraf, tenzij op het feit gevangenisstraf van meer dan zes jaren is gesteld.”

C. Artikel 33*bis* wordt vervangen door drie artikelen, luidende als volgt:

„Artikel 33a. Vatbaar voor verbeurdverklaring zijn:

a. aan de veroordeelde toebehorende voorwerpen en vorderingen, die geheel of grotendeels door middel van of uit de baten van het strafbare feit zijn verkregen;

b. voorwerpen met betrekking tot welke het feit is begaan;

c. voorwerpen met behulp van welke het feit is begaan of voorbereid;

d. voorwerpen met behulp van welke de opsporing van het misdrijf is belemmerd;

e. voorwerpen die tot het begaan van het misdrijf zijn vervaardigd of bestemd;

voor zover de onder *b—e* genoemde voorwerpen tijdens het begaan van het strafbare feit toebehoorden aan de veroordeelde, aan een persoon door wiens opzet of schuld zij zich in verkeerde handen bevonden, of aan een persoon die geen bekende verblijfplaats in Nederland heeft.

Artikel 33b. In de verbeurdverklaring van een voorwerp is begrepen die van de verpakking, waarin het zich bevindt, tenzij de rechter het tegendeel bepaalt.

Artikel 33c. Bij de verbeurdverklaring van voorwerpen kan de rechter een geldelijke tegemoetkoming verlenen.

De rechter bepaalt, aan wie het bedrag der tegemoetkoming wordt uitbetaald; zulks laat ieders recht op dit bedrag onverlet.”

D. Artikel 34, derde lid, wordt gelezen als volgt:

„Bij gebreke van het een en het ander, vinden de artikelen 23, derde, vierde, vijfde, zevende, achtste en negende lid, en 25 overeenkomstige toepassing op dit bedrag.”.

E. Artikel 35, laatste zinsnede, wordt gelezen als volgt: „al hetgeen verkregen wordt uit geldboeten en verbeurdverklaringen komt ten bate van de Staat.”.

F. Na artikel 36 wordt ingevoegd een Titel, luidende als volgt:

TITEL IIA

Onttrekking aan het verkeer

Artikel 36a. In het geval van oplegging van straf of maatregel, van vrijspraak of ontslag van alle rechtsvervolgung, dan wel bij afzonderlijke beschikking op vordering van het openbaar ministerie, kan het gerecht de inbeslaggenomen voorwerpen aan het verkeer onttrokken verklaren, indien zij daarvoor vatbaar zijn. De artikelen 33b, 33c en 35, laatste zinsnede, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 36b. Vatbaar voor onttrekking aan het verkeer zijn alle voorwerpen:

a. die geheel of grotendeels door middel van of uit de baten van het feit zijn verkregen;

b. met betrekking tot welke het feit is begaan;

c. met behulp van welke het feit is begaan of voorbereid;

d. met behulp van welke de opsporing van het misdrijf is belemmerd;

e. die tot het begaan van het misdrijf zijn vervaardigd of bestemd;

een en ander voor zover zij van zodanige aard zijn, dat het ongecontroleerde bezit daarvan in strijd is met de wet of met het algemeen belang.

Artikel 36c. Vatbaar voor onttrekking aan het verkeer zijn hovendien de aan de dader toebehorende voorwerpen van zodanige aard dat het ongecontroleerde bezit daarvan in strijd is met de wet of met het algemeen belang, welke bij gelegenheid van het onderzoek naar het door hem begane misdrijf zijn aangetroffen, doch alleen indien de voorwerpen kunnen dienen tot het begaan of de voorbereiding van soortgelijke misdrijven, dan wel tot de belemmering van de opsporing daarvan.

G. De artikelen 96, derde lid, 175, derde lid, 223, tweede lid, 234, tweede lid, 254, tweede lid, 326bis, tweede lid, en 440, tweede lid, vervallen.

H. In artikel 214bis wordt in plaats van „den veroordeelde” gelezen: „de in artikel 33a bedoelde personen”.

Artikel II

In het Wetboek van Strafvordering worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 94 wordt in plaats van „verbeurdverklaring, vernietiging of onbruikbaarmaking” gelezen: „verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer”.

B. In artikel 99, eerste lid, wordt in plaats van de woorden „tot vrijwillige afgifte uitgenodigd” gelezen: „uitgenodigd het voorwerp vrijwillig af te geven ter inbeslagneming”.

C. De artikelen 103, 105, derde lid, en 115 vervallen.

D. Artikel 116, tweede lid, wordt gelezen als volgt:

„De inbeslaggenomen voorwerpen worden, zodra het belang van het onderzoek het toelaat, gesteld onder de hoede van een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bewaarder.”.

E. Artikel 117 wordt gelezen als volgt:

„De voorwerpen worden niet vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd, tenzij na verkregen machtiging.

Indien de voorwerpen niet geschikt zijn voor opslag, kan zulk een machtiging door het openbaar ministerie worden verleend aan de bewaarder, dan wel aan de ambtenaar die de voorwerpen in afwachting van hun vervoer naar de bewaarder onder zich heeft.

Indien de voorwerpen niet geschikt zijn voor opslag gedurende langere tijd, kan het gerecht in feitelijke aanleg waarvoor de zaak wordt vervolgd of anders het laatst werd vervolgd, op vordering van het openbaar ministerie, zodanige machtiging aan de bewaarder verlenen.”.

F. Na artikel 117 wordt toegevoegd een artikel, luidende als volgt:

„**Artikel 117a.** Bij algemene maatregel van bestuur worden voorschriften gegeven omtrent de wijze, waarop de inbeslaggenomen voorwerpen worden bewaard en ter beschikking van het onderzoek gehouden, dan wel, ingevolge het voorgaande artikel, worden vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd.”.

G. De artikelen 118 en 119 worden vervangen door een paragraaf, luidende als volgt:

„§ 5. Teruggave van inbeslaggenomen voorwerpen

Artikel 118. Zodra het belang van de strafvordering zich niet meer verzet tegen de teruggave van een inbeslaggenomen voorwerp, doet het openbaar ministerie dit door de bewaarder teruggeven aan degene, bij wie het is inbeslaggenomen.

Indien deze ten overstaan van de officier van justitie of van een zijner hulpofficieren verklaart, het voorwerp door een strafbaar feit te hebben onttrokken aan een bepaalde persoon, dan wel geen bezwaar te hebben tegen teruggave van het voorwerp aan een bepaalde persoon, kan het openbaar ministerie het voorwerp doen teruggeven aan die persoon.

Buiten het geval van het voorgaande lid, kan het openbaar ministerie het voorwerp doen teruggeven aan een ander dan degene onder wie het is inbeslaggenomen, indien deze zich niet binnen veertien dagen nadat het openbaar ministerie hem een mededeling van het voornemen tot zodanige teruggave heeft doen betekenen, daarover heeft beklagd of het beklag ongegrond is verklaard.

Artikel 118a. Tijdens het gerechtelijk vooronderzoek behoeft het openbaar ministerie een schriftelijke machtiging van de rechter-commissaris voor de uitoefening van de bevoegdheden, toegekend bij het voorgaande artikel. Van het ogenblik af, dat de zaak ter terechtzitting aanhangig is gemaakt, tot aan de einduitspraak behoeft het openbaar ministerie voor deze uitoefening de schriftelijke machtiging van het gerecht.

Artikel 119. Een last tot teruggave van een inbeslaggenomen voorwerp is gericht tot de bewaarder.

Indien deze aan de last niet kan voldoen, omdat het voorwerp op wettige wijze vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd is, gaat hij over tot uitbetaling van de prijs, die het voorwerp bij verkoop door hem redelijkerwijze had moeten opbrengen.

De bewaarder geeft het voorwerp niet terug zolang er een beslag op rust, door een derde onder hem gelegd ingevolge het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.”.

H. Na de zesde afdeling van titel IV van het eerste boek wordt ingevoegd een afdeling, luidende als volgt:

„ZEVENDE AFDELING

BESLAG OP VORDERINGEN

Artikel 125a. In geval van ontdekking op heterdaad of van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, kan de officier van justitie die de in artikel 181, eerste lid, bedoelde vordering doet, in afwachting van het optreden van de rechter-commissaris, bij dringende noodzakelijkheid beslag leggen op

alle vorderingen, die in aanmerking komen voor verbeurdverklaring.

Kan het optreden van de officier van justitie niet worden afgewacht, dan komt de bevoegdheid toe aan ieder zijner hulp-officieren, onder verplichting om van de ondernomen handeling onverwijd schriftelijk kennis te geven aan de officier van justitie.

Artikel 125b. De rechter-commissaris is tijdens het gerechtelijk vooronderzoek bevoegd beslag te leggen op alle vorderingen, die in aanmerking komen voor verbeurdverklaring.

Artikel 125c. Zodra het belang van de strafvordering zich niet meer verzet tegen opheffing van het beslag, gaat het openbaar ministerie daartoe over.

Artikel 125d. Tijdens het gerechtelijk vooronderzoek behoort het openbaar ministerie een schriftelijke machtiging van de rechter-commissaris voor de uitoefening van de bevoegdheid toegekend bij het voorgaande artikel. Tijdens de behandeling van de zaak ter terechtzitting en tijdens de schorsing van die behandeling behoort het openbaar ministerie daartoe de schriftelijke machtiging van het gerecht.

Artikel 125e. Het beslag wordt gelegd en opgeheven door uitreiking van een schriftelijke verklaring aan de schuldenaar."

I. Artikel 280, eerste en tweede lid, wordt gelezen als volgt:

„De officier van justitie draagt de zaak voor en legt een lijst van de inbeslaggenomen, niet teruggegeven voorwerpen over.

Hij legt ook een lijst van de getuigen over, welke de voorzitter doet voorlezen door de griffier."

J. Artikel 353 wordt gelezen als volgt:

„In het geval van oplegging van straf of maatregel, van vrij-spraak of ontslag van alle rechtsvervolgning gelast de rechtbank, tenzij zij verklaart tot het geven van zodanige last niet in staat te zijn, dat inbeslaggenomen, nog niet teruggegeven voorwerpen zullen worden teruggegeven aan een met name genoemde persoon. Zulks laat ieders rechten op het voorwerp onverlet.

De rechtbank kan gelasten dat een voorwerp, waarover een geding bij de burgerlijke rechter aanhangig is, hangende dit geding op een bepaalde wijze zal worden bewaard, op kosten van ongelijk.

Op een last, ingevolge de voorgaande leden gegeven, is artikel 119 van overeenkomstige toepassing."

K. Artikel 354 vervalt.

L. In artikel 398, eerste lid, vervalt het bepaalde onder 8°.

M. In de artikelen 535, eerste lid, eerste volzin, 561, tweede lid, eerste volzin, en 572, eerste lid, eerste volzin, wordt in plaats van „bepaalde voorwerpen" gelezen: „niet inbeslaggenomen voorwerpen".

N. Na titel VIII van het vierde boek wordt ingevoegd een titel, luidende als volgt:

„TITEL IX

Beklag

Artikel 552a. De belanghebbenden kunnen schriftelijk zich beklagen over inbeslagneming, over het gebruik van inbeslaggenomen voorwerpen, over het uitblijven van een last tot teruggave, over een voornemen als bedoeld in artikel 118, derde lid, over de kennisneming of het gebruik van gegevens, als bedoeld in de artikelen 100, 101 en 114, over een beslag op verbeurd te verklaren vorderingen of over het voortduren van zodanig beslag.

Het klaagschrift wordt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vijf jaren na de inbeslagneming der voorwerpen of de kennisneming der gegevens ingediend ter griffie van het gerecht in feitelijke aanleg, waarvoor de zaak wordt vervolgd of het laatst werd vervolgd.

Indien een vervolging niet of nog niet is ingesteld wordt het klaagschrift binnen de in het voorgaande lid bedoelde termijn ingediend ter griffie van de rechtbank van het arrondissement, binnen hetwelk de inbeslagneming of kennisneming is geschied. De rechtbank is bevoegd tot afdoening tenzij de vervolging mocht zijn aangevangen voordat met de behandeling van het klaagschrift een aanvang kon worden gemaakt. In dat geval zendt de griffier het klaagschrift ter afdoening aan het gerecht, bedoeld in het vorige lid.

Het gerecht geeft een met redenen omklede beschikking, nadat de klager in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord.

Acht het gerecht het beklag gegrond, dan geeft het zodanige last als het openbaar ministerie had behoren te geven.

Artikel 552b. De belanghebbenden, andere dan de veroordeelde, kunnen schriftelijk zich beklagen over de verbeurdverklaring van hun toebehorende voorwerpen of over de onttrekking van zodanige voorwerpen aan het verkeer. Geen beklag staat open, indien het bedrag, waarop de verbeurdverklaarde voorwerpen bij de uitspraak zijn geschat, is betaald of ingevorderd, dan wel vervangende vrijheidsstraf is toegepast.

Het klaagschrift wordt, binnen drie maanden nadat de beslissing uitvoerbaar is geworden, ingediend ter griffie van het gerecht dat in hoogste feitelijke aanleg de beslissing heeft genomen.

Het gerecht geeft een met redenen omklede beschikking, nadat de klager in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord.

Acht het gerecht het beklag gegrond, dan herroept het de verbeurdverklaring of de onttrekking aan het verkeer en geeft een last, als bedoeld in artikel 353.

Bij de herroeping van een verbeurdverklaring kan het gerecht de voorwerpen aan het verkeer onttrokken verklaren, indien zij daarvoor vatbaar zijn. De artikelen 33b, 33c en 35, laatste zinsnede, van het Wetboek van Strafrecht zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 552c. Een beschikking ingevolge artikel 552a of 552b wordt onverwijd aan de klager betekend.

Beroep in cassatie kan door het openbaar ministerie worden ingesteld binnen veertien dagen na de dagtekening der beschikking, en door de klager binnen veertien dagen na de betekening.

Artikel 552d. Op een last, ingevolge deze titel gegeven met betrekking tot een voorwerp, is artikel 119 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 552e. Aan een last tot teruggave van een voorwerp, dat verbeurdverklaard of aan het verkeer onttrokken verklaard was met verlening van een geldelijke tegemoetkoming, wordt niet voldaan zolang het bedrag niet aan de staat terugbetaald is.

Artikel 552f. Met hetgeen onder de staat berust als verbeurdverklaarde of aan het verkeer onttrokken verklaarde voorwerpen, wordt, zolang de mogelijkheid van herroeping van de straf of maatregel bestaat, gehandeld naar de artikelen 116—117a."

O. Na artikel 576 wordt ingevoegd een artikel, luidende als volgt:

„**Artikel 576a.** Bij gebreke van uitlevering van de verbeurdverklaarde voorwerpen en van betaling van het bedrag, waarop ze bij de uitspraak zijn geschat, binnen de ingevolge artikel 561, tweede lid, bepaalde termijn, vinden de artikelen 573, 575 en 576 overeenkomstige toepassing."

P. In artikel 577 wordt in plaats van „indien de artikelen 573—576 geen toepassing hebben gevonden" gelezen: „indien geen verhaal heeft plaatsgevonden".

Q. Na artikel 577 wordt ingevoegd een artikel, luidende als volgt:

„Artikel 577a. Verbeurdverklaring van vorderingen wordt ten uitvoer gelegd door betekening van de uitspraak aan de schuldenaar.”.

Artikel III

In de wet van 18 April 1874 (*Stb.* 66) tot vaststelling der tarieven van gerechtskosten in strafzaken, waarvan de gewone rechter kennis neemt, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Het opschrift van hoofdstuk II wordt gelezen als volgt: „Van de kosten van vervoer.”.

B. In de artikelen 8, 62, tweede lid, onder *c*, en 78, onder *b*, wordt in plaats van „overtuigingsstukken” gelezen: „inbeslaggenomen voorwerpen”.

C. Het opschrift van hoofdstuk V wordt gelezen als volgt: „Van de bewaarders van stukken.”.

D. De artikelen 27—29 vervallen.

Artikel IV

In de Wet op de rechterlijke organisatie en het beleid der justitie worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 44, tweede lid, vervalt.

B. In artikel 44, derde lid, wordt in plaats van „andere vonnissen” gelezen: „ hun vonnissen”.

Artikel V

Het Koninklijk besluit van 30 September 1862 (*Stb.* 176), houdende bepalingen omtrent ten behoeve van de Staat verbeurdverklaarde en andere op de griffiën der rechterlijke collegiën en kantongerechten berustende voorwerpen, wordt ingetrokken.

Artikel VI

De volgende bezettingsregelingen vervallen:

A. het besluit van de secretaris-generaal van het Departement van Justitie van 1 October 1941 betreffende verbeurdverklaring (*Verordeningenblad voor het bezette Nederlandse gebied* 190/1941);

B. het Besluit verbeurdverklaarde en in beslag genomen voorwerpen (*Verordeningenblad voor het bezette Nederlandse gebied* 142/1942).

Artikel VII

In de Wet op de economische delicten (*Stb.* K 258) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 7, eerste lid, onder *d* en *e*, wordt gelezen als volgt:

„*d.* verbeurdverklaring van de zaken, genoemd in artikel 33a van het Wetboek van Strafrecht;

e. verbeurdverklaring van zaken, behorende tot de onderneming van de veroordeelde, waarin het economische delict is begaan, voor zover zij soortgelijk zijn aan en met betrekking tot het delict verband houden met de zaken, genoemd in artikel 33a van het Wetboek van Strafrecht.”.

B. Van artikel 7 vervallen het tweede en derde lid, terwijl het cijfer voor het eerste lid geschrapt wordt.

C. Artikel 14 wordt gelezen als volgt:

„De tenuitvoerlegging van een veroordeling, als bedoeld in artikel 8, onder *b* of *c*, of tot de betaling van kosten, andere dan die van openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak, geschiedt op de wijze van de tenuitvoerlegging ener veroordeling tot geldboete, met dien verstande, dat geen vervangende vrijheidsstraf wordt toegepast.”.

D. Artikel 18 wordt gelezen als volgt:

„1. De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot

inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

2. Voor inbeslagneming van voorwerpen ter verbeurdverklaring uit hoofde van artikel 7, onder *e*, behoeven zij evenwel de machtiging van de officier van justitie.”.

Artikel VIII

Artikel 34, tweede lid, der Auteurswet 1912 (*Stb.* 308) vervalt.

Artikel IX

Artikel 2, tweede lid, der wet van 9 Mei 1890 (*Stb.* 81), houdende verbodsbepalingen tegen het dragen van wapenen, vervalt.

Artikel X

In de Vuurwapenwet 1919 (*Stb.* 310) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 12, derde lid, en 14, tweede, derde, vierde en vijfde lid, vervallen.

B. Artikel 15 wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

De opsporingsambtenaren kunnen ter inbeslagneming huiszoeking doen op elke plaats, waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat vuurwapenen of munitie aanwezig zijn. De artikelen 120—123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.”.

Artikel XI

In artikel 195 der Gemeentewet vervallen de woorden „verbeurdverklaring van de voorwerpen door middel van de overtreding verkregen of waarmede de overtreding is gepleegd, voor zover zij den veroordeelde toebehooren, en”.

Artikel XII

In artikel 1 der wet van 25 Mei 1880 (*Stb.* 86), tot herziening der wet van 6 Maart 1818 (*Stb.* 12), omtrent de straffen tegen overtreders van algemene verordeningen enz., wordt de komma achter „bedreigd” vervangen door een punt en vervalt hetgeen daarna volgt.

Artikel XIII

Artikel X 4 der Kieswet (*Stb.* 1951, 290) vervalt.

Artikel XIV

Artikel 3 der wet van 26 April 1884 (*Stb.* 81), houdende nadere bepalingen omtrent het vervoer, de in-, uit- en doorvoer, verkoop en opslag van buskruit en andere licht ontvlambare of ontplofbare stoffen, vervalt.

Artikel XV

Artikel 10, tweede lid, der Brandweerwet (*Stb.* 1952, 362) wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”.

Artikel XVI

Artikel 28 der Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag (*Stb.* 1952, 361) vervalt.

Artikel XVII

Artikel 53, tweede lid, der Pandhuiswet (*Stb.* 1910, 321) wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”.

Artikel XVIII

Artikel 54, tweede lid, der Geldschieterswet (*Stb.* 1932, 19) wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”

Artikel XIX

In de Vogelwet 1936 (*Stb.* 700) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 28, vierde en vijfde lid, en 32—35 vervallen.

B. Artikel 31, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen en ze op elke plaats volgen.”

Artikel XX

Artikel 14 van de Wet Voorziening Perswezen 1951 (*Stb.* 130) wordt gelezen als volgt:

„De in deze wet strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.”

Artikel XXI

In de Muntwet 1948 (*Stb.* I 156) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 9, vierde lid, tweede volzin, wordt in plaats van „verbeurdverklaard” gelezen: „verbeurdverklaard of aan het verkeer onttrokken verklaard”.

B. Artikel 9, vijfde lid, wordt als volgt gelezen:

„Munten, bedoeld in het eerste lid, welke anders dan bij 's Rijks Muntmeester ten behoeve van de strafvordering in beslag zijn genomen, worden, indien de teruggave is bevolen, beoordeeld door 's Rijks Muntmeester, die daarmede handelt overeenkomstig de bepalingen van het tweede, onderscheidenlijk derde lid.”

C. In artikel 9, zesde lid, wordt na „verbeurdverklaard” ingevoegd „of welke aan het verkeer onttrokken zijn verklaard”.

Artikel XXII

Artikel 17, eerste lid, der wet van 23 April 1952 (*Stb.* 191), houdende bepalingen inzake vervanging van het fiscale noodrecht, wordt gelezen als volgt:

„De ambtenaren, belast met het opsporen van feiten, welke in deze wet of in enige andere wet inzake Rijksbelastingen strafbaar zijn gesteld, zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”

Artikel XXIII

Artikel 47, tweede lid, der wet van 23 Mei 1899 (*Stb.* 128), houdende bepalingen ter uitvoering van artikel 187 der Grondwet (Staat van Oorlog en van Beleg), vervalt.

Artikel XXIV

Artikel 59 der Inkwartieringswet (*Stb.* 1953, 305) vervalt.

Artikel XXV

In de Postwet 1954 (*Stb.* 592) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 11, eerste lid, onder *c* en *d*, wordt gelezen als volgt:

„c. hij die handelt in strijd met artikel 10;

d. hij, die een krachtens deze wet gegeven voorschrift overtreedt, voor zover die overtreding uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel is aangeduid;”

B. Artikel 11, vierde lid, wordt gelezen als volgt:

„De feiten, strafbaar gesteld bij deze wet, worden beschouwd als overtredingen.”

C. Artikel 11, zevende en achtste lid, vervalt.

D. Artikel 12 wordt gelezen als volgt:

„1. Met het opsporen van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, belast de ambtenaren van 's Rijks belastingen en de ambtenaren van het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie, die zijn belast met de uitvoering van de postdienst. Afschrift van de processen-verbaal wordt gezonden aan dit Staatsbedrijf.

2. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

3. Van de inbeslagneming van stukken onder het Staatsbedrijf wordt kennis gegeven aan de geadresseerde.

4. Vervoermiddelen, waarmede een overtreding wordt vermoed te zijn begaan, kunnen door de opsporingsambtenaren worden staande gehouden en doorzocht op last van door Ons aangewezen hoofdamttenaren.”

Artikel XXVI

In de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (*Stb.* 7) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 3ter, vierde lid, wordt gelezen als volgt:

„Op de inrichtingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn geen andere bepalingen dezer wet van toepassing dan de artikelen 1, 3ter, 18, 20, eerste lid, onder *c*, derde en vierde lid, 20bis en 20ter. Indien de aanleg en het gebruik van Rijksweges geschiedt, is ook artikel 13 van toepassing.”

B. De artikelen 3ter, laatste lid, 3quinquies, vierde lid, laatste onderlid, en 17bis, laatste volzin, vervallen.

C. Artikel 20, vierde lid, vervalt; het vijfde lid wordt vernummerd tot vierde.

Artikel XXVII

Artikel 11, derde lid, der Verveningwet (*Stb.* 1895, 113) vervalt.

Artikel XXVIII

In artikel 5, eerste lid, der Keurenwet (*Stb.* 1895, 139) wordt de komma achter „gesteld” vervangen door een punt en vervalt hetgeen daarna volgt.

Artikel XXIX

In artikel 3 der Verenwet (*Stb.* 1921, 838) wordt de komma achter „bedreigd” vervangen door een punt en vervalt hetgeen daarna volgt.

Artikel XXX

Artikel 11, tweede lid, der Wrakkenwet (*Stb.* 1934, 401) vervalt; het nummer van het eerste lid wordt geschrapt.

Artikel XXXI

Artikel 20, derde lid, der Wet op de bevoelingen (*Stb.* 1904, 282) vervalt.

Artikel XXXII

In artikel 5, eerste lid, der Crisis-uitvoerwet (*Stb.* 1931, 553) wordt de komma achter „f 10 000” vervangen door een punt en vervalt hetgeen daarna volgt.

Artikel XXXIII

In artikel 7, eerste lid, der Retorsiewet (*Stb.* 1933, 417) wordt de komma achter „f 10 000” vervangen door een punt en vervalt hetgeen daarna volgt.

Artikel XXXIV

Artikel 6, tweede lid, der Uitvoerverbodenwet 1935 (*Stb.* 599) vervalt; het derde en vierde lid worden vernummerd tot tweede en derde.

Artikel XXXV

Artikel 5, tweede lid, der Sanctiewet 1935 (*Stb.* 621) vervalt; het derde en vierde lid worden vernummerd tot tweede en derde.

Artikel XXXVI

In de Invoernoodwet 1939 (*Stb.* 639R) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 8, derde lid, vervalt; het vierde lid wordt vernummerd tot derde.

B. Artikel 10 wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”

Artikel XXXVII

In de Algemene Vorderingswet 1939 (*Stb.* 631) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 14, vierde en zesde lid, vervalt; het vijfde lid wordt vernummerd tot vierde.

B. Artikel 17 wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”

Artikel XXXVIII

In het Algemeen vorderingsbesluit 1940 (*Verordeningenblad voor het bezette Nederlandse gebied* 110/1940) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 12, vierde en zesde lid, vervalt; het vijfde lid wordt vernummerd tot vierde.

B. Artikel 15 wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”

Artikel XXXIX

Artikel 28 der IJkwet (*Stb.* 1937, 627) vervalt.

Artikel XL

Artikel 17, tweede lid, der Wet op het Afbetalingsbedrijf (*Stb.* 1936, 605) wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”

Artikel XLI

In de Veewet (*Stb.* 1920, 153) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 91 wordt gelezen als volgt:

„Het bepaalde bij de artikelen 86—90 laat onverminderd de mogelijkheid van inbeslagneming in de zin van het Wetboek van Strafvordering.”

B. De artikelen 92 en 93 vervallen.

Artikel XLII

Artikel 6 der Runderhorzelwet (*Stb.* 1953, 189) wordt gelezen als volgt:

„De artikelen 76, 77, 85—88, 90, 91 en 96 der Veewet (*Stb.* 1920, 153) zijn van overeenkomstige toepassing.”

Artikel XLIII

Artikel 6 der Wet bestrijding tularaemie (*Stb.* 1953, 416) wordt gelezen als volgt:

„De artikelen 85—91 en 95 der Veewet (*Stb.* 1920, 153) zijn van overeenkomstige toepassing.”

Artikel XLIV

In de wet van 31 December 1920 (*Stb.* 957), houdende bepalingen tot bestrijding van bedrog in de handel in meststoffen, zaaizaden en veevoeder, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 7, 21 en 22 vervallen.

B. Artikel 8 wordt gelezen als volgt:

„Indien het onderzoek aan de directeur van het Rijkslandbouwproufstation aanleiding geeft tot het uitlokken ener strafvervolgung, doet hij hiervan, alsmede van de uitkomsten van het onderzoek, mededeling aan de ambtenaar, die het monster heeft genomen, en aan de bevoegde officier van justitie.”

Artikel XLV

In de Wet bestrijdingsmiddelen en meststoffen 1947 (*Stb.* H 123) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 6 en 9 vervallen.

B. Artikel 10 wordt gelezen als volgt:

„Indien het onderzoek aan de directeur van de Plantenziektenkundige Dienst, onderscheidenlijk van het Rijkslandbouwproufstation aanleiding geeft tot het uitlokken ener strafvervolgung, doet hij hiervan, alsmede van de uitkomsten van het onderzoek, mededeling aan de ambtenaar, die het monster heeft genomen, en aan de bevoegde officier van justitie.”

Artikel XLVI

De artikelen 5—12 der Nuttige Dierenwet 1914 (*Stb.* 262) vervallen.

Artikel XLVII

De artikelen 7—14 der Mollen-, Egels- en Kikvorsenwet (*Stb.* 1916, 706) vervallen.

Artikel XLVIII

In de Jachtwet (*Stb.* 1954, 523) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 72 wordt gelezen als volgt:

„Indien voorwerpen, geschikt tot het verspreiden van kunstlicht en vatbaar voor verbeurdverklaring, deel uitmaken van een vervoermiddel, kan de rechter de verbeurdverklaring van het vervoermiddel uitspreken.”

B. In artikel 76 wordt in plaats van „volgen en inbeslagnemen.” gelezen: „volgen en inbeslagnemen, zomede ter inbeslagneming hun uitlevering vorderen.”

Artikel XLIX

De artikelen 38 en 39 der Visserijwet (*Stb.* 1931, 410) vervallen.

Artikel L

Artikel 18 der Haringwet 1927 (*Stb.* 387) vervalt.

Artikel LI

Artikel 31, tweede lid, der Hinderwet (*Stb.* 1952, 274) vervalt; de laatste volzin van het eerste lid wordt gemaakt tot tweede lid.

Artikel LII

Artikel 7 der Silicosewet (*Stb.* 1951, 134) wordt gelezen als volgt:

„De feiten, strafbaar gesteld bij de artikelen 5 en 6, zijn overtredingen.”

Artikel LIII

Artikel 15, derde lid, der Wet op de gevaarlijke werktuigen (*Stb.* 1952, 104) vervalt; het vierde lid wordt vernummerd tot derde.

Artikel LIV

Artikel 393, vierde lid, der Invaliditeitswet (*Stb.* 1913, 205) vervalt.

Artikel LV

Artikel 31 der Besmettelijke-Ziektenwet (*Stb.* 1928, 265) vervalt.

Artikel LVI

Artikel 33 der wet van 1 Juni 1865 (*Stb.* 61), regelende de uitoefening der artseneijbereidkunst, vervalt.

Artikel LVII

In de wet op de sera en vaccins (*Stb.* 1927, 91) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 7, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”.

B. Artikel 8, tweede lid, vervalt; het derde en vierde lid worden vernummerd tot tweede en derde.

Artikel LVIII

In de Opiumwet (*Stb.* 1928, 167) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 9, eerste lid, wordt in plaats van „in artikel 8 bedoelde personen” gelezen: „opsporingsambtenaren”.

B. Artikel 9, zesde lid, wordt gelezen als volgt:

„Zij zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”.

C. Artikel 10, derde lid, wordt gelezen als volgt:

„De middelen worden verbeurdverklaard of aan het verkeer onttrokken verklaard.”.

D. Artikel 10, vierde en vijfde lid, vervalt.

Artikel LIX

In de Absintwet (*Stb.* 1909, 402) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 4, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”.

B. Artikel 5, eerste lid, tweede volzin, en derde lid, vervalt.

Artikel LX

In de wet van 6 Mei 1922 (*Stb.* 272), tot toepassing van middelen voor ontsmettings- of zuiveringsdoeleinden, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 5, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”.

B. Artikel 6, tweede lid, vervalt.

Artikel LXI

In de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 64, tweede lid, wordt gelezen als volgt:

„De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.”.

B. In artikel 64, derde lid, wordt in plaats van „voormelde personen” gelezen: „opsporingsambtenaren”.

C. Artikel 65 vervalt.

Artikel LXII

In de Warenwet (*Stb.* 1935, 793) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 6, derde lid, vervalt; het nummer van het eerste lid wordt geschrapt.

B. Artikel 25, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„Na invoer inbeslaggenomen waren worden niet aan het verkeer onttrokken verklaard, indien de belanghebbende de voorkeur blijkt te geven aan terugvoer naar het land van herkomst.”.

C. De artikelen 25, tweede lid, eerste volzin, en 26 vervallen.

Artikel LXIII

Artikel 26 der Wet op de Woonwagens en Woonschepen (*Stb.* 1918, 492) vervalt.

Artikel LXIV

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie.